

Japetić

GLASILO HRVATSKOG PLANINARSKOG DRUŠTVA "JAPETIĆ") SAMOBOR, HRVATSKA

Besplatni primjerak

Godišnjak
Izdavač: HPD Japetić, Samobor

God. 2010.

U OVOM BROJU ›

O Društvu danas
Izborna skupština Društva
Japetićeve tjeđan
Plan izleta 2011.

Sadržaj

Uvodnik	1
Izborna skupština Društva.....	2
Kako postati član HPD-a "Japetić"	3
Sekcije HPD-a "Japetić"	4
HPD-a "Japetić" danas	5
Internetska stranica HPD-a "Japetić"	6
Planinarske škole	7
Alpinistička sekcija	8
87. godišnjica osnivanja HPD-a "Japetić"	9
"Stazom osnivača"	10
Izlet u Kamniške alpe	11
Na Strahinjčici, kod pračovjeka	13
5. Japetićevo pohod	14
Izlet planinarske škole – Okić	15
5. Sudnikov pohod	16
Kijeovski Bat i Dinara	17
Julijske alpe: Špik	19
Vratarski kuk – Šugarska duliba	20
Bačić kuk i Budakovo brdo	22
Krndija: Petrov vrh i Lončarski vis	23
J. Alpe: Viševnik i V. Draški vrh	24
Izlet na Žumberak	25
Završni izlet Plan. škole HPD-a "Japetić"	26
Grossglockner	27
Povijest HPD-a "Japetić"	28
Crtice iz povijesti HPD-a "Japetić"	29
Šoičeva kuća	30
Samoborska obilaznica	31
Plan izleta za 2011.	32

Japetić

Impressum

Japetić - Glasilo HPD-a "Japetić",
Samobor, Hrvatska

Nakladnik: HPD "Japetić", Starogradska 15,
PP 31, 10430 Samobor, Hrvatska
• e-mail: info@hpd-japetic.hr

Glavni urednik: Nenad Greblički
• e-mail: nenad.greblicki@zg.htnet.hr

Uredništvo glasila: Robert Cvetković,
Darko Dömötörffy, Nenad Greblički,
Zdenko Kristijan, Vladimir Novak,
Antun Pavlin

Lektura: Antun Pavlin

Autori fotografija: Branka Fabek,
Nenad Greblički, Robert Cvetković,
Darko Dömötörffy, Zdenko Kristijan

Oblikovanje: Crnonabijelo, Samobor

Tisak: Intergrafika, Zagreb

Autori osobno snose odgovornost za
objavljeni sadržaj svojih članaka. Stajališta
autora nisu ujedno i stajališta uredništva
Glasila. Rukopisi, fotografije i ostali
materijali se ne vraćaju. Objavljeni
materijali ne mogu se
koristiti u druge svrhe ili
objavljivati bez suglasnosti
nakladnika.

*Napomena: uredništvo
zadržava pravo uređivanja
tekstova!*

HPD "Japetić" je jedan od osnivača
Samoborskog Športskog Saveza
i njegov je član.

Drage planinarke i planinari japetićanci,

već duže vrijeme sazrijeva ideja o pokretanju informativnog biltena, glasila ili časopisa kojim bismo prikazali bogati društveni život HPD-a Japetić prvenstveno našim članovima, ali i svim zainteresiranim ljubiteljima planina i prirode, s izraženom sviješću da naš rad popularizira planinarenje i promiče ljepote Samoborskog i Žumberačkog gorja.

Važan iskorak bilo je pokretanje elektroničkih stranica www.hpd-japetic.hr koje svakodnevno posjećuje velik broj internetskih zanesenjaka, a čije stupce uređuju i ispunjavaju svojim člancima i fotografijama naši članovi. Zamislite samo: u godini dana stranice je posjetilo 15.000 osoba, a članci su otvoreni ukupno 70.000 puta!

Pa ipak, imati u rukama opipljivo štivo koje se može listati i predstaviti uz kavu, zajednički komentirati, podijeliti prijateljima, dati starijim planinarima nesnalažljivim u novim medijima tek je niz razloga zbog kojih smo se prihvatili ovog za nas pionirskog posla. Željeli smo u ovom godišnjaku prikazati sličice iz prošlosti i rad svih naših sekcija, od markacističke, izletničke do alpinističke. Upoznati članstvo s radom Planinarske škole koja je iz godine u godinu sve posjećenija i odskočna je daska za mnoge mlađe članove željne visokogorskih iskustava.

Osim toga, prvi je broj prikaz najzanimljivijih društvenih izleta iz prošle godine i svjedočanstvo zajedništva po kojem su japetićanci poznati. Pokretanjem "Japetića" nastavlja se niz događanja povezanih sa skorašnjom obljetnicom 90. rođendana.

Davne, 1923. prekrasni krajolici Samoborskog gorja bili su zapravo nepoznanica i nedirnuti priroda koja je čekala svoje osvajače. Premda pravi planinari ne vole riječ osvajati i sve izvedenice iste riječi, ona istodobno znači i zadiviti, zaljubiti se, uvijek se vraćati. Tako su vjerojatno mislili i naši osnivači, ne sluteći uopće u kakvu dugotrajnu pustolovinu su uputili sve nas kroz burno vrijeme u kojem je djelovalo, ali i nastavljati djelovati, naše Društvo.

Sav entuzijazam naših članova možda se najbolje vidi u ispunjavanju stranica godišnjaka koji imate u rukama jer tekstopisci su najmanje novinari i fotografi, a najviše zaljubljenici u planine i prirodu pa stoga ne treba biti prestrog kritičar njihovih redaka.

Život jednog društva mogli bismo usporediti i s ljudskim životom u najširem smislu, sa svim usponima i padovima što postoje u njemu. U ovom broju nismo se usredotočili na postojeće velike poteškoće koje ometaju naš rad, već nekako svečarski i ponosno želimo *Glasilom* pokazati unutarnju kvalitetu i snagu koje Društvo ima. Pozivamo stoga sve naše članove i one koji to žele biti da nam se pridruže, kako u brdima tako i u radu, ne bismo li učinili život Društva kvalitetnijim i pronašli rješenja za izazove koji nas očekuju. 📍

Antun Pavlin,
predsjednik HPD-a Japetić

Izborna skupština Društva

pripremila: Mirjana Klarić

Kao i svake godine krajem veljače održava se redovna godišnja skupština našeg društva, ali ove godine je još i izborna pa se tom činjenicom o skupštini počelo govoriti i puno prije njenog službenog zakazivanja. Naime, naš dosadašnji predsjednik Darko Dömötörffy je odlučio „koplje baciti u trnje“ jer čovjek se umorio osam godina voditi skupinu osobenjaka koji svaki vidi stvari svojim „naočalama“. I nije mu za zamjeriti.

Stoga se mjesecima prije skupštine prilikom raznoraznih druženja, osobito kada bi se za dugih večeri u planinarskom domu ili skloništu „ubijalo“ vrijeme do počinka postavljalo pitanje „kaj ti misliš ko bi mogel biti novi predsjednik?“ I tu bi se još i našla neka imena, ali bi svaka rasprava završavalo s onom: „ma on to ne bi štel“. Htjeli smo predsjednika koji bi imao snage i volje pokrenuti neke procese u Društvu koji se godinama „guraju pod tepih“, a da nije previše opterećen postojećim odnosima u Društvu. Također bi bilo poželjno da je kandidat barem donekle mlađa osoba i tako su se nizali zahtjevi koje bi budući predsjednik trebao ispunjavati...

Svi smo mi planinari osobenjaci koji dolazimo

u Društvo radi osobnih interesa, ispunjenja svojih planinarskih ciljeva, a uz to nam još mora biti lijepo i ugodno.

Posao koji se mora odraditi da bi Društvo funkcioniralo nam je zapravo „tlaka“ jer bi svi najradije samo planinarili, a bilo bi idealno kada bi sve drugo netko drugi odradio.... ali u jednom volonterskom društvu kao što je naše takav pristup nije moguć budući da se netko mora pobrinuti o prikupljanju novaca, održavanju i gospodarenju imovinom društva, plaćanju računa, knjigovodstvu, organizaciji izleta i još mnogo drugih poslova...

Nakon dosta rasprave ipak smo pronašli osobu koja bi bila voljna pozabaviti se društvenim radom, a koja je napokon na skupštini i izabrana.

Skupština je održana 18. veljače 2010. s uobičajenim dnevnim redom: radno predsjedništvo, izborna komisija, izvještaji o radu društva u 2009. godini (financijski izvještaj, izletnička, markacistička, alpinistička sekcija, gospodarska komisija...) dodjela priznanja HPS-a zaslužnim članovima Društva te izbor novih upravnih tijela Društva. Sva izvješća su usvojena jednoglasno. Predloženi kandidati upravnih tijela društva također su usvojeni jednoglasno kako slijedi:

PREDSJEDNIK DRUŠTVA

Antun Pavlin

TAJNICA DRUŠTVA

Mirjana Klarić

ČLANOVI UPRAVNOG ODBORA DRUŠTVA

- Ines Buntić
- *blagajnica za članarinu*
- Robert Cvetković
- Darko Dömötörffy
- Branka Fabek
- Bojan Horvat
- *markacistička sekcija*
- Tomislav Jakopec
- *alpinistička sekcija*
- Vladimir Novak
- Ratimir Prikratki
- *blagajnik*
- Nikola Tot

NADZORNI ODBOR

- Ana Šoštarčić
- Ivica Cvetković
- Franjo Švarić

SUD ČASTI

- Tomislav Strilić
- Zdenko Kristijan
- Zlatko Ivančić

Radi potpune informacije o svim tijelima društva navodim još da je na konstituirajućoj sjednici upravnih tijela Društva održano 23. ožujka 2010. imenovana i

GOSPODARSKA KOMISIJA

- Vesna Pavlin - *predsjednica*
- Jadranko Stilinović
- Milan Šoštarčić

A sada još nekoliko riječi o „starom“ predsjedniku s neispisivo teškim prezimenom.

On je Darko Dömötörffy, godine života nisu bitne koliko je bitno da je čovjek uspješno odradio dva mandata na čelu našeg Društva i to od 2002. do 2010. u kojem razdoblju je njegov značajan doprinos na okupljanju članstva i pokretanju mnogih aktivnosti koje se i danas održavaju kao što su: Japetićevo pohod, Sudnikov pohod, susret samoborskih planinara. Isto tako je zaslužan za ponovno pokretanje planinarskih škola u Društvu. Planinar je koji je obišao nebrojene vrhove i obilaznice u zemlji i susjedstvu.

Završio je planinarsku školu i orijentacijsku školu u PD-u Sljeme i školu vodiča društvenih izleta pri HPS-u.

U zahvalu za uloženi neizmjeran trud i rad u Društvu Darku je na skupštini odano priznanje knjigom „Više od Everesta“ Darka Berljaka.

I o „novom“ predsjedniku.

On je Antun Pavlin profesor hrvatskog jezika (hvala Bogu ima nam tko voditi računa da ne pišemo gluposti). Član je našeg društva od mladenač-

kih dana. Usto bio je i član HPD-a Maks Plotnikov iz Samobora. Završio je opću planinarsku školu HPD Japetić-a. Baš kao i većina članstva, proplaninario je uzduž i poprijeko Samoborsko i Žumberačko gorje, penjao se na vrhove Velebita, obišao krčke, paške, mljetske i više uzvisine, djelomično prohodao Kamniške i Julijske Alpe, prošao preko Vlašića, Jahorine, Igmana, Bjelašnice, Trebevića u Bosni i Hercegovini. Dok je radio u Osnovnoj školi Bogumila Tonija u Samoboru, vodio je planinarsku sekciju.

Novi predsjednik želi raditi na popularizaciji planinarstva u osnovnim i srednjim školama, poboljšanju „stambenih uvjeta“ društvenih prostora i uhvatiti se u koštac s problemima planinarskog doma u vlasništvu Društva - Šoićeve kuće. Pozivamo članstvo da pomogne novom predsjedniku u ostvarenju njegovih ambicioznih planova. 📍

Društvene prostorije

HPD „Japetić“ je tijekom svog postojanja u nekoliko navrata mijenjao adresu svojeg sjedišta u Samoboru. Posljednjih 30 godina prostorije Društva smještene su u ulici koja vodi u središte Samoborskog gorja, na adresi Starogradska 15. 📍

Kako postati član HPD-a Japetić?

Ako nam se želite pridružiti u druženju i zdravom životu u planinama diljem Hrvatske, pa i šire, najbolji korak da to učinite je da postanete član našeg planinarskog društva. Pridružite nam se na sastancima četvrtkom u 20h u Starogradskoj 15. Kupnjom jedinstvene markice, član društva je preko generalne police HPS-a u Croatia osiguranju osiguran za slučaj smrti u iznosu od 10.000 kn, a invaliditeta 20.000 kn. Osim toga ima popust od 50% u cijeni noćenja u svim planinarskim objektima u Hrvatskoj, Sloveniji te u dijelu BiH. Od ostalih povlastica treba spomenuti 50% popusta na cijenu ulaznice u nacionalne parkove u planinskim područjima te 10% popusta u trgovinama planinarske opreme. Uplata članarine, kao i sve informacije, obavljaju se na sastancima četvrtkom u 20h u Starogradskoj 15. Osim u prostorijama društva, uplatu članarine možete izvršiti u frizerskom salonu „Zdenka“, Livadićeva 26, Samobor. 📍

Članarina za 2011. godinu

Djeca, đaci, studenti
i umirovljenici

30 kn

Zaposleni

70 kn

Članska iskaznica

5 kn

• Izletnička sekcija

pripremio: Darko Dömötörffy

Izleti se organiziraju svakog vikenda, jednodnevni ili dvodnevni; javnim prijevozom (uglavnom za izlete u okolici Samobora) ili unajmljenim autobusom. Planinarski ciljevi su vrlo raznoliki: od Samoborskog gorja do Žumberka, preko Velebita te viših planina susjedne Slovenije i Bosne i Hercegovine.

Osim samih izleta, važnu ulogu imaju redoviti sastanci jednom tjedno, gdje se prepričavaju protekli izleti, planiraju budućí, a također se i održavaju zanimljiva planinarska predavanja.

Planinarski izleti predstavljaju glavnu aktivnost većine članova društva. Osim u najbližu okolicu Samobora, priređuju se društveni izleti i na ostale hrvatske planine, posebno na Velebit i planine Gorskog kotara. 📍

• Markacijska sekcija

pripremio: Bojan Horvat

“**HPD-ova** središnjica u Zagrebu markirala je niz putova u Samoborskom gorju još prije Prvog svjetskog rata. Već od osnivanja 1923. HPD-ova podružnica „Japetić“ se uključila u markiranje putova po Samoborskom gorju.”

Prema dokumentima, na trećoj sjednici izvijestio je tajnik Regović da je provedena markacija iz Ruda preko Oštrca do planinarskog skloništa u Prekrižju koje je HPD uspostavilo 1922. Na velikoj svečanosti 17.5.1925., uz prisustvo planinara iz Zagreba, Karlovca i Jastrebarskog, otvoren je “Pasarićev planinarski put” koji je započeo kod četvrtog kilometra u Rudama i vodio mimo Gregurić Brega, Črnca, Velikog dola na vrh Oštrca. Taj put su prokročili, markirali i

uredili planinari iz Samobora u čast zaslužnom predsjedniku HPD-a prof. Josipu Pasariću.

Tako je do danas u Samoborskom gorju markirano preko 200 km staza i ocjena je uprave društva da više nije potrebno markiranje novih, iako ima takovih zahtjeva. Tisak sve kvalitetnijih planinarskih karata pridonio je toj odluci.

Stoga Markacijska sekcija Japetića radi samo na održavanju postojećih planinarskih staza. Zbog velikog broja planinarskih putova u našem gorju, održavanje istih preuzelo je 10 planinarskih društava s time da na HPD “Japetić” otpada jedna trećina. Markacije se redovno obnavljaju i putovi uređuju kroz dvije do tri akcije godišnje. 📍

• Alpinistička sekcija

pripremila: Ivanka Jakopec

U čemu je razlika između alpinizma i visokogorstva? Nekakvo opće prihvaćeno mišljenje je da alpinisti, umjesto da se lijepo prošeću po markiranoj stazi do vrha, idu putem koji je predviđen za divokoze i njima slične alpske stanovnike. Cilj je ispenjati neki smjer, ali se ne mora završavati na nekom vrhu. Obično se penje u paru (navez) ili utroje.

Većini je prvi dodir s penjanjem odlazak s iskusnijim penjačem na neko penjalište, npr.

na Okić, pa tamo više poput šismiša i šunkice na nekakvom komadu konopca. Rukama i nogama se bore protiv gravitacije i primjećuju da je to još teže nego što se čini odozdo, sa zemlje.

Ako pokažu dovoljno alpinističkih sklonosti, obično se odluče upisati u neku alpinističku školu u kojoj nauče osnovna znanja o alpinizmu. Više o tome se može naći na elektroničkim stranicama *Komisije za alpinizam* pri HPS-u. 📍

HPD Japetić danas

pripremio: Antun Pavlin

Pisati o Japetiću danas nije jednostavno. Dugačka tradicija nameće mnoge usporedbe različite prirode i mnoge interpretacije. Život je postao složeniji, ljudi otuđeniji pa su planinarska društvenja i sklonište od suludog tempa i stresa u kojem se živi. Motivi učlanjenja su raznoliki, no pretpostavljam da su ljubav prema planinama i prirodi osnovni poticaj svima koji nam se pridružuju. Ne znam ima li to veze i s povećanjem broja članova, dakle onih koji su platili godišnju članarinu, no brojka od oko 250 aktivnih planinara sigurno veseli.

Zadovoljstvo bi bilo potpunije kada bi se i na tjednim sastancima četvrtkom u 20h nalazili u većem broju nego obično. Nažalost, prostorije gdje se sastajemo ne zadovoljavaju minimalne kriterije boravka. Bez sanitarnog čvora, uređenih vodovodnih i elektroinstalacija, sa stopostotnom vlagom u zgradi od temelja do krova koji propušta, a sve proglašeno, pazi sada, poslovnim prostorom. Naše podstanarstvo bliži se kraju jer je prastara zgrada vraćena vlasniku pa se očekuje naš skori odlazak jer nismo pristali na previsoku cijenu otkupa od 96.000 kn kao za poslovni prostor od 46 m². Mi smo vjerojatno jedina udruga građana koja odvoz smeća plaća 230 kn mjesečno, naravno zbog poslovnog određenja naše šupe, a koju koristi samo jednom tjedno. U gradu nema slobodnog prostora koji bismo mogli unajmiti pod povoljnim uvjetima kao ostale udruge. Poglavarstvo nam je obećalo udomljenje u vojarni, ali i sami znate kad politika nešto obeća to se najčešće riješi u svijetloj budućnosti koju se ne može zbog zasljepljenja vidjeti. Moramo priznati da smo i sami zaslužni sa nastalu situaciju jer posjedujemo imovinu s kojom ne znamo što bismo. Mislim na Šoićevu kuću koja se kao vrući kesten prenosi iz mandata jednog Upravnog odbora Društva u mandat drugom. Taj nekadašnji planinarski dom polako ali sigurno propada, dok nam je birtijašica koja ga vodi dužna cjelogodišnju najamninu, a nas planinare svojim postupcima proglašava nepoželjnim gostima. Uostalom, kada ste zadnji puta bili u njoj? Ne bi bilo loše uvjeriti se vlastitim očima kako izgleda. U takvoj situaciji pokrenuli smo pravne mehanizme za razvrgnuće Ugovora o najmu, ali time nećemo ništa riješiti. Mi jednostavno rečeno, nemamo ni

materijalne li ljudske snage sanirati zub vremena koji je Šojku dobroano nagriza.

Rješenje koje se nameće vrlo je logično, ali nije brzo ostvarivo. Prodaja Šojke i kupovina prostorijske u gradu mogla bi dugoročno pospješiti rad Društva i privući one koji zbog spomenutih okolnosti ne zalaze u Starogradsku 15. Za neke članove Društva ideja prodaje bogohulna je jer su emocionalno vezani uz Šojku. Sjećanja na davne bolje dane, nažalost, ne mogu poboljšati surovu realnost. Okolnosti su se bitno promijenile, a što više vrijeme odmiče stanje je sve gore.

Pa ipak i usprkos svemu Društvo aktivno živi, osmišljava svoj rad, nastoji biti zapaženo u Samoboru i biti ponosno na sve što čini. U prošloj smo godini upriličili nekoliko tradicionalnih pohoda bilo sami ili kao suorganizatori s HPS-om i Samoborskim muzejom. Tako smo se 16. svibnja iznova vratili u Rude, svjesni da naš grad i njegova okolica imaju posebno mjesto u planinarskim razgovorima i dnevnicima. Kako smo vrlo ponosni na zavičaj, na vrlo bogatu društvenu povijest, članovi našega društva su prije 5 godina odlučili organizirati pohode posvećene važnim Japetićevim članovima ili kulturnim mjestima iz društvene prošlosti. Od prvog pohoda "Šoićeve staze" pa do svibanjskog pohoda pod nazivom "Tragom prvog izleta Hrvatskog planinarskog društva", sudionici su imali prigodu vidjeti s kolikom ljubavlju i predanošću iznova otkrivamo svima dobro poznata mjesta. Pa ipak, kada skrenemo s markirane staze i odemo nekim šumskim puteljkom do kakvog proplanka, osjećamo uzbuđenje zbog pogleda na poznate bregove iz neke nove perspektive.

U ovoj godini želja nam je nastaviti spomenute aktivnosti, školovati vodiče, organizirati društveni život što bolje i surađivati sa sredinom u kojoj živimo na opće zadovoljstvo. 📍

Internetska stranica HPD-a Japetić

pripremio: Nenad Greblički

www.hpd-japetic.hr

Kako bi uveli naše planinarsko društvo u internetsko vrijeme i na taj način približili naše aktivnosti i planinarske izlete većem broju zainteresiranih te privukli nove članove da nam se pridruže, krajem 2009. dizajnerski smo preuredili internetske stranice HPD-a Japetić na domeni www.hpd-japetic.hr.

Prvu, staru internetsku stranicu napravio je bivši predsjednik društva Darko gdje su navedene sve bitne informacije o društvu. Kako zbog malog prostora stranica nije mogla objavljivati članke i slike s planinarskih izleta, ona je dugo godina služila samo malom broju slučajnih internetskih prolaznika.

Naš planinarski izlog na Samoborskoj tržnici je na prometnom mjestu gdje informacije o izletima može pročitati mnogo ljudi. Nažalost, taj način informiranja članova i zainteresiranih planinara je spor i služi samo onima koji prolaze tuda pješice, a to su najčešće umirovljenici i slučajni prolaznici.

Kako je cilj našeg planinarskog društva približiti prirodu i planine svim zainteresiranim osobama, internetska stranica je odličan način da to i učinimo.

Nove internetske stranice društva su registrirane na hrvatskoj domeni „hpd-japetic.hr“ i koriste alat „Joomla! CMS“ kao jedan od najboljih „Open Source“ sustava za upravljanje web-sadržajima. Na stranicama se mogu pročitati sve detaljne informacije o radu društva kao i izletima, akcijama, povijesti društva te pogledati atraktivne slike s naših planinarskih izleta.

Trenutno imamo 345 registriranih korisnika internetske stranice, a taj broj raste svakodnevno, koji redovito primaju informacije o izletima i akcijama direktno na njihov e-mail te tako planinare informiramo ažurno ma gdje se oni nalazili.

U godinu dana rada nove internetske stranice HPD-a Japetić, više od 15.000 ljudi je posjetilo i pročitalo informacije o radu našeg društva. Članci o izletima društva, povijesti, sekcijama, našim planinarskim akcijama i informacijama otvorene su oko 70.000 puta, a prosječno vrijeme provedeno na stranicama je oko 6 minuta što dokazuje da su naši tekstovi napisani odlično i da su slike uvijek atraktivne.

Čitaju nas u raznim zemljama. Tako imamo oko 13.000 čitatelja

iz Hrvatske, 500 iz Bosne i Hercegovine, 400 iz Slovenije, 300 iz Njemačke, 300 iz Srbije te mnogo čitatelja iz Austrije, Francuske, Makedonije pa čak iz Afganistana, Tajvana, Libije, Indonezije i Brazila! Čitajte nas i Vi!

Planinarske škole

pripremila: Mirjana Klarić

„U slutnji u čežnji daljine, daljine u srcu u dahu planine, planine...“ (Tin Ujević)

Ovo je stih Tinove pjesme “Odlazak” koji često izgovorim kada dođem na neko lijepo mjesto u prirodi koje me oduševi, a duša se ispuni toplinom i radošću....

Sam naslov kaže da trebam napisati tekst o planinarskim školama u našem Društvu. Zadatak mi je dodijeljen jer sam bila voditeljica dviju od četiriju općih planinarskih škola organiziranih u zadnjih osam godina u Društvu, a bila sam i polaznik jedne od prvih škola koje su se u organizirale. Stoga krenimo od početka. Raspitujući se kod članova Društva koji duže pamte o počecima organiziranja planinarskih škola u našem društvu, dobila sam ovakav odgovor: „Ja ti se toga više ne sjećam, danas kad vidim kakve mlađe žene, zabravim i da sam oženjen, a kaj bi onda znao kad je bila prva planinarska škola.“

No, šalu na stranu, sigurno je da je 1969. osnovana Omladinska sekcija pri našem društvu, a brzo iza toga organizirana je i prva planinarska škola u organizaciji Društva. Je li to bila 1970. ili 1971. godina ne zna se točno, ali pisac ovih redaka pouzdano zna da je polazila Japetićeveu opću planinarsku školu 1976., a da ista nije bila prva. Stoga možemo sa sigurnošću reći da je organizirana poduka planinarskog podmlatka u Društvu započela početkom sedamdesetih godina. Prije ovog razdoblja članovi Društva su polazili razne specijalističke škole u zagrebačkim planinarskim društvima i na taj način stvorili kadar koji je bio u stanju samostalno organizirati planinarsku školu. Još jedan važan podatak je da je HPS propisao program rada planinarskih škola sredinom osamdesetih godina prošlog stoljeća, a autor programa je naš ugledni član i dugogodišnji djelatnik HPS-a, Vladimir Novak koji je i danas glavni instruktor u svim našim planinarskim školama.

Planinarske škole su se u nepravilnim razmacima održavale sve do početka Domovinskog rata kada je aktivnost društva, zbog svima poznatih, nesretnih razloga, gotovo zamrla. No, početkom dvije tisućite, društvo ponovo oživljava, povećava se članstvo i javlja se potreba za podukom novopridošlog članstva. Stoga je 2002. godine organizirana prva poslijeratna opća planinarska škola koja je pobudila veliki interes među članstvom, tako da nismo mogli ni primiti sve ljude koji su pokazali interes. Uslijedile su zatim škole 2006., 2008. i 2010. godine. Kao voditeljice škole su se mijenjale svake druge godine Ana Šoštarić i Mirjana Klarić. Tako je kroz ove četiri škole prošlo stotinjak ljudi koji su stekli osnovna znanja o kretanju i boravku u planinama, planinarskoj opremi, orijentaciji, alpinizmu, speleologiji, meteorologiji, prvoj pomoći, gorskoj službi spašavanja, ekspedicionizmu i o još mnogim korisnim stvarima za siguran boravak u planinama. Slijedeću planinarsku školu planiramo 2012. godine. 📍

Alpinistička sekcija

pripremila: Ivanka Jakopec

Postalo je već pomalo tradicionalno da sezonu počinjemo penjanjem zaleđenih slapova. Lijepa Naša nije pretjerano bogata takvim lokacijama, pa obično odlazimo u Austriju, u Maltatal. Na tom je području velik izbor slapova različitih težina i dužina. Ispenjali smo, u društvu partnera iz AO Željezničara, lakši Strannerbach (550 m dužine) i teži Gamseck (oko 110 m). Ovu zimu su uvjeti bili relativno dobri pa smo imali priliku penjati i kod nas - na Gašparcima (blizu Broda na Kupu).

Penjanje po zaleđenim slapovima predstavlja poseban doživljaj. Oprema koja se koristi su cepini, dereze i šraube, tj. ledni vijci. Penjačke dereze imaju nešto više šiljaka i malo su drugačije konstruirane od hodačkih. Šraube služe za postavljanje međuosiguranja kojima je cilj skratiti mogući pad, mada postoji jedno zlatno pravilo kod penjanja u ledu - ne smije se pasti jer posljedice su gadne.

Proljeće je rezervirano za penjanje u Paklenici. Ona je idealno mjesto za ponavljanje, trening i pripremu za Alpe.

Nakon planinarske škole organizirali smo alpinistički tečaj za zainteresirane penjače. Skupilo se desetak zainteresiranih s kojima smo odradili nekoliko izleta na Okić, a za one malo nadobudnije i na Klek i Paklencu. Upoznali smo ih s osnovama osiguravanja i penjanja, "absajlom" (spuštanjem po štriku) i korištenjem penjačke opreme. Nažalost, nitko od tečajaca nije pokazao zanimanje za penjanje dugih smjerova. Eventualno odlazak na Okić.

U srpnju smo ponovili Vzhodnu smer u Maloj Rinki u Kamniškim Alpama. U kolovozu smo penjali Kranjsku peč u Nad Šitom glavi u Julijskim Alpama, ponovo u kombinaciji s AO Željezničar, te krajem istog mjeseca Wirensovu smer (Kogel) u kombinaciji s Južnim Razom Skute. Alpski smjerovi su posebno lijepi jer često završavaju na vrhovima s prekrasnim pogledom. Zahtijevaju malo više iskustva, ali su neusporedivo ljepši za penjanje od pretrpanih penjalista.

U rujnu i kolovozu volontiramo na željezničarevoj alpinističkoj školi. S tečajcima smo na Okiću, Gorskom zrcalu, Kalniku, Paklenici, Kleku a završavamo s ispitom na Dabarskim kukovima. Ove godine zbog lošeg vremena nije bio održan izlet u Alpe. Svaka škola je novi doživljaj i novo iskustvo, a nadam se da će se i naši Samoborci malo pokrenuti i početi penjati. Morat ćemo još malo poraditi na tome.

Što planiramo raditi u 2011. godini?

Namjeravamo napraviti dva alpinistička logora. Prvi bi bio u svibnju u Paklenici, a drugi u srpnju, negdje u Alpama. Sve ovisi o tome koliko bude zainteresiranih, a naravno i o vremenskim uvjetima. Ostali naši izleti nisu prijavljivani u godišnjem planu japetićevih izleta, nego ćemo ih dogovarati usput. Možda ipak uspijemo organizirati još kakav tečaj i jednog dana osnujemo vlastiti alpinistički odsjek. 📍

87. godišnjica osnivanja HPD-a Japetić

pripremio: Anutn Pavlin

U četvrtak 1. srpnja upriličili smo malu svečanost u Samoborskom muzeju povodom 87-godišnjice osnivanja Hrvatskog planinarskog društva Japetić te podjele priznanja HPS-a zaslužnim članovima našega društva.

Svečanost je počela prigodnim slovom predsjednika Društva, podsjećanjem na nedjelju te davne 1923. kada su u klijeti Milana Noršića na Gradišću naši prethodnici Josip Filipec, Josip i Stanko Kompare, Viktor Matota, Josip Melinščak, Milan Noršić, Franjo Regović, Stjepan Šoić i Vjekoslav Vrbaniću, u tipično domaćem samoborskom raspoloženju, odlučili utemeljiti društvo koje danas s ponosom predstavljamo u planinarskom svijetu.

Nakon govora, predsjednik Komisije za priznanja HPD-a Japetić Jadranko Stilinović, predstavio nam je planinare koje je Društvo predložilo HPS-u za dodjelu priznanja, te se osvrnuo na njihov planinarski rad i djelovanje. Tako je najviše priznanje HPS-a Plaketu dobio Velimir Wintersteiger; Zlatni znak HPS-a Drago Lokmer; Srebrni znak HPS-a dobili su Mirjana Klarić i Kristina Mihalić te Brončani znak HPS-a dobili su Marija Horvat, Zlatko Ivančić i Željko Lucarić. Priznanja im je uru-

Samobor, 01.07.2010.

čio predsjednik Izvršnog odbora HPS-a Vladimir Novak, inače i naš dugogodišnji član.

Nakon podjele uslijedilo je podsjećanje na važne datume iz društvene povijesti te prikazivanje CD uratka s fotografijama sa zajedničkih izleta iz bliže i dalje prošlosti. Ovaj dio proslave posebno je razveselio mnogobrojno starije članstvo koje je svojim komentarima i nepozna-

tim podacima informiralo mlađe sudionike skupa o detaljima s fotografija prisjećajući se tako važnih događaja iz života Društva. Baš kao što priliči u svečanim prigodama, druženje je završilo domjenkom ispred muzeja da bi se na kraju planinarsko raspoloženje preselilo u obližnji restoran gdje se uz pjesmu i piće proslavljao rođendan do kasnih sati. 🍷

Stazom osnivača

04.07.2010.

Pohod uz godišnjicu osnivanja HPD-a Japetić

pripremio: Nenad Greblički

Podružnica Hrvatskog planinarskog društva u Samoboru osnovana je 1. srpnja 1923. godine na Gradišću kod Samobora pod imenom "Japetić". Osnivači su bili Samoborci Josip Filipec, Josip i Stanko Kompare, Viktor Matota, Josip Melinščak, Milan Noršić, Franjo Regović, Stjepan Šoić i Vjekoslav Vrbanić. Trasa pohoda išla je od naših prostorija u Samoboru u Starogradskoj 15, preko Vrhovščaka Ulicom Maje Strozzi, Dubrave, potoka Ludvić, uz crkvu sv. Filipa i Jakova na Gradišću, Draganja Sela, Slanog Dola, potoka Slapnice, Cerine, potoka Javorca, Velikog Lipov-

ca do Planinarskog dom "Šoićeva kuća".

Krenuli smo prema Vrhovčaku nemarkiranim stazama s prekrasnim pogledima na stari grad Samobor i Samoborsko gorje. Prvi dio puta ide grebenom, većinom po hladovini i nije naporan. Do Medjama u Dubravi došli smo za sat vremena gdje smo pogledali speleološki sustav Medjame - u narodu zvan i Znetve, poznat po jedinstvenim kanjonskim formama 5 jama od kojih je najveća duga 95 m i duboka 20 m. U krško podzemlje Medjama ponire nekoliko potoka, a dio ocjernih voda preko potoka Podzvira utječe u potok Ludvić i dalje u Gradnu.

Do Gradišća i kleti obitelji Beljak došli smo kroz vinograde i u ugodnoj atmosferi, okruženi dobrim ićem i pićem proveli jedan sat. Položili smo spomen-vijenac i prisjetili se osnivača našeg planinarskog društva.

Nakon te male proslave, kroz Draganja Sela laganim smo hodom došli u eko-centar Slani Dol gdje smo se u hladu odmorili i uživali. Put nas je dalje vodio prema potoku Slapnici prekrasnim putem koji pokazuje kako je Samoborsko gorje puno lijepih iznenađenja i još uvijek iznova pruža zadovoljstvo novih staza i vidika. 📍

Izlet u Kamniške Alpe

03.07.2010.

pripremio: Darko Dömötörfly

Povodom 87. godišnjice osnutka HPD-a Japetić upriličili smo niz događanja za naše članove i prijatelje. U subotu 3. srpnja bili smo na zajedničkom izletu u Kamniške Alpe.

Izlet je donio puno muka i zadovoljstva. Podijeljeni u tri grupe shodno mogućnostima, krenuli smo od Jezerskog prema Velikoj Babi, Češkoj Koči i Virnikovu Grintovcu. S obzirom na vrućinu toga dana, uspon svakoj grupi bio je težak.

Prema Češkoj koči krenulo su 23 člana društva. Strmi uspon kroz šumu, a kasnije sunce, iscrpilo je neke planinarke i planinare, tako da su se zajedno s najmlađima vratili s Češke Koče natrag do Jezerskog. Grupa od nas 12 krenula je dalje prema Ledinama, prekrasnim smjerom punim sajli i klinova. Kako je to većini bio prvi prolazak ovim putem, bili su očarani tehničkim elementima puta

kao i “snežišćem” koje nas je dočekalo kako bi nam uljepšalo užitak.

Put od sat i pol je brzo prošao, no zbog vremenskog škripca nismo dugo uživali na Kranjskoj Koči, morali smo se žuriti u dolinu. Tome je pridonijelo nekoliko kapi kiše i zrnaca tuče. Imali smo led, samo nam je nedostajao viski, komentirao je vremenske prilike jedan naš planinar. 📍

Izlet u Kamniške Alpe (foto album)

Na Strahinjčici, kod pračovjeka

pripremio: Nenad Greblički

Evo nas ponovo u zagorskim bregima. Ti pitomi krajolici i planine nas vesele i rado im se vraćamo. I ovaj izlet od 22 planinara HPD Japetić to i dokazuje. Strahinjčica se nad Krapinom (158 m) uzdiže strmo u vis i daje cijelom kraju poseban izgled. Bokovi grebena su skoro okomiti, prekriveni su gustom šumom. Iz grebena tu i tamo strše visoke stijene (Jelenske pećine) i kameni stupovi koji strmoj gori daju alpski izgled. Do doma vodi više markiranih putova i staza, a jedna je osmišljena kao poučna staza. U neposrednoj blizini doma su prekrasne livade a na udaljenosti 10 minuta hoda od doma dolazi se na kamenitu glavicu koju planinari nazivaju Dedek. S Dedeka se pruža prekrasan vidik na planinarski dom, Hrvatsko zagorje, Samoborsko gorje i planine susjedne Slovenije, a za lijepa vremena i do Kamniških Alpa i Sniježnika. Vrh Strahinjčice (846 m), zvan Sušec, udaljen je od Dedeka 20 minuta hoda.

Krenuli smo ujutro iz Samobora, a Krapina nas je dočekala hladnim i nimalo ugodnim vjetrom. Započeli smo brzo, želeći se što prije ugrijati hodom. Nakon 30-ak minuta imali smo topline i previše uspinjući se strmim hrbtom do planinarskog doma, prateći 5 zavoja prije nego

što nas je dočekaao nažalost zatvoreni dom. Zbog vjetra smo se sklonili ispod nadstrešnice na južnom dijelu doma gdje su klupe i stolovi. Nakon presvlačenja pojavilo se i sunce koje nas je svojom toplinom ugrijalo i učinilo dan prekrasnim. Nastavili smo u ugodnom druženju, uz kobasice i špek, s prekrasnim pogledom na Medvednicu u daljini. Nekolicina nas je nastavila do Dedeka i vrha Strahinjčice gdje smo stigli šibani jakim vje-

trom. S vrha Strahinjčice nema pogleda, a kutija je na debeloj bukvi.

Vrativši se do doma, krenuli smo prema zapadu gdje se put spušta strmim i uskim putem do Krapine. Kako smo planirali posjet Krapinskom pračovjeku, krenuli smo prema muzeju, ali tamo je bila takva gužva da smo odustali. Do drugog puta, pozdrav! 📍

5. Japetićevev pohod

16.05.2010.

pripremio: Darko Dömötörffy

Dugo najavljivana loša prognoza za vikend se obistinila. Do nedjelje ujutro priželjkivali smo, smirivanje vremena no naše želje nitko čuo nije. Pripreme za ovaj pohod bile su velike. Uz organizaciju našeg, Japetićevevog pohoda bili smo i suorganizatori obilježavanja 135. godišnjice prvog pohoda HPD-a. Rezultati su trebali biti vidljivi u nedjelju, 16.5.2010., no doživljaj je umanjila kiša koja je nemilice padala cijeli dan. Trasa poznata: Rude-Veliki Dol-Oštrc-Plešivica.

Okupili smo se u 7 i 30 kako bismo sve spremili za dolazak planinara. Odmah se pristupilo uređenju hola u Osnovnoj školi Rude i postavljanju, uređenju šandova. U našem iščekivanju pojavio se autobus planinara iz HPD "Bilo" iz Koprivnice. Došli su i planinari iz Slovenije, PD Polom iz Kostanjevice na Krki, iz zagrebačkog Željezničara, Ericssona. U ugodnom prostoru škole okupili su se sudionici pohoda. Himnom u izvedbi KUD Oštrc iz Ruda počelo je svečano otvorenje pohoda. Prvi je nazočne pozdravio predsjednik HPD "Japetiće" Antun Pavlin. Podsjetio je na prethodne Japetićeve pohode i zahvalio na pomoći KUD Oštrc, PD "Rude" i O.Š. Rude.

Protetklo je 10 godina od prvog izdanja hrvatske planinarske obilaznice na što nas je podsjetio Ronald Schreiner, član komisije za planinarske putove HPS-a. Naglasio je da 6000 dnevnika koji prolaze planinama imaju svoju težinu i te da je stoga

HPS odlučio izdati vodič. Autor dobro osmišljenog vodiča je Alan Čaplar. Vodič ima preko 180 stranica. Princip je jednostavan: jedna stranica-jedan vrh. Na kraju nam se svima obratio dopredsjednik HPS-a Tomislav Čanić, osvrnuvši se na dosadašnje pohode "Tragom prvog izleta HPD-a", zaželjevši svima ugodan dan.

Krenuli smo okruženi kišobranama prema Velikom dolu. Tu nas je dočekalo mnoštvo potočića koji su sjekli put kojim smo prolazili igrajući se pred našim očima. Na V. Dolu, pod strehom, dočekala nas je Dragica s prvim žigom. Iskoristili smo priliku za prvi odmor. Na kišu se nikom ne da, ali put čeka i nastavljamo prema Oštrcu. U toplini doma čekaju nas Vesna i Ratko, a u zraku miris greblice. Malo po malo dom se puni. I opet van na kišu, ostaju nam još dvije kontrole. Pogleda nema s Rancerja na Japetiće, Plešivicu, Okić, ni iz Mrakužića na Rudarsku dragu. No metri prolaze, noge gaze i za tili čas smo u lovačkom domu na Poljanicama. To je skoro kraj puta, a na pretposljednjoj kontroli su Ivana i Igor.

U kotlu se krčka grah i mnogi ostaju tu na toplom, a oni uporni kreću na vrh Plešivice. Branka, Tomislav, Ivanka, Dado i Tea čekaju one koje ništa ne može zaustaviti s keksima i rakijicom na kraju današnje priče. Svaki planinar koji je po 5. puta sudjelovao u pohodu zavrijedio je priznanje. Gledajući unatrag, i nije to bio loš dan pa ipak mi smo *Planinari*. Ukupno na pohodu bijaše devedesetak planinara. 📍

Izlet Planinarske škole - Okić

14.03.2010.

pripremio: Nenad Greblički

Stari grad Okić smjestio se 5 km južno od Samobora, na pola puta između Samobora i Jastrebarskog. Jedinstven je među srednjovjekovnim plemićkim gradovima kontinentalne Hrvatske po značaju koji ima s obzirom da njegove strukture velikim dijelom pripadaju romaničkom razdoblju (XI-XII. st.).

Okić se spominje prvi put 1183 kao posjed Jaroslava Okićkog. Godine 1616. spominje se kao ruševina. Spor o vlasništvu Okića između Stjepana Erdödyja i podružnice HPD Japetić, kotarski sud u Samoboru riješio je 27.06.1933. godine u korist Japetića i 31.08.1933. dozvolio uknjižbu prava vlasništva. Originalna, sudski ovjerena vlastovnica čuva se danas u arhivi HPS. Pre-

ma njoj, HPD je vlasnik pašnjaka Okić i ruševine Okić grada.

Prva žena koja se popela na Okić s južne, strmije strane je Dragojla Jarnević, 11.09.1843. godine. I u današnjim okvirima to je velik pothvat jer u to vrijeme nije bilo alpinističke opreme, a ona se popela po strmim i oštrim stijenama. To mjesto je danas označeno kao "Dragojlina staza" i poznata je mnogim alpinistima, slobodnim penjačima, planinarima i ostalim posjetiocima Okića.

Okić je privlačan za svaki oblik planinarenja, od alpinizma i oštrih tura do jednostavnog hodanja po brdima, jer ima nešto što je u hrvatskim planinama rijetkost - penjačku stazu "Žoharov klinčani put" osiguranu na alpski način klinovima i čeličnim

užetima. Put do podnožja starog grada, planinarske kuće pod Okićem u selu Klake, vodi iz Samobora preko Kladja, Molvica, Konščice i Klaka, dužine cca 12 km. Može se doći i iz smjera Jastrebarskog preko Plešivice kroz Bukovje Podvrško i Kotare.

Kao treći izlet planinarske škole HPD-a Japetić izabrali smo Okić i predio prema Plešivici poznat kao penjaliste "Terihajji". Imali smo dvije skupine, jednu orijentacijsku a druga alpinističku. Vrijeme je bilo sunčano tako da smo uživali u penjanju na Okić i šetnji kroz snijeg. Uz ugodno druženje dan je prošao brzo, a polaznici su izrazili oduševljenje pogledom sa starog grada Okića i vratolomijama klinčanog Žoharovog puta. 📍

5. Sudnikov pohod

Samobor, 24.10.2010.

pripremio: Darko Dömötörffy

Na stotu obljetnicu rođenja Ivica Sudnika okupilo se ispred muzeja dvjestotinjak planinariki i planinara. Svi su se pridružili 5. Sudnikovom pohodu koji organiziraju Samoborski muzej i HPD Japetić. Najveći broj, njih 50 stiglo je iz Virovitice, dok je 23 došlo iz našeg susjedstva, Svete Nedjelje. Tu su osim Samoboraca bili prisutni planinari iz nekoliko zagrebačkih društava.

Pohod je po običaju započeo ispred Samoborskog muzeja gdje su sudionici bili počašćeni poznatom sudnikovom žemljom. Osim toga mogli su razgledati trenutnu postavku muzeja. Krenuli smo oko 9 i 20. Vrijeme

nas je poslužilo tako da je pored prekrasnih slika prirode trebalo oko 2 sata laganog hoda preko Palačnika do cilja, pl. doma Ivica Sudnik. Za razliku od Japetićevog pohoda gdje se hoda u grupi, na Sudnikovom pohodu to je puno ležernije, tako da je između prvih i posljednjih planinara bio veliki razmak. Samoborski muzej je pripremio izložbu s osnovnim informacijama o Ivici koji su planinari i izletnici mogli pogledati ispred doma. Sve sudionike pohoda dočekao je grah i

portugizac. Planinarima koji su do sada sudjelovali na svim Sudnikovim pohodima dodijeljeno je lijepo priznanje.

U isto vrijeme je u Samoborskom muzeju bila promocija knjige "1. zbornik Ivica Sudnika". Zbornik se sastoji od Sudnikove pisane građe među kojom je i tekst koji je napisao prilikom proslave 50. godišnjice Društva. Izbor tekstova je jako dobar, a najzaslužnija za to je gđa. Ivanka Brekalo. 📍

Kijevski bat i Dinara

pripremio: Nenad Greblički

U subotu, u 5 sati ujutro, krenulo je nas 9 planinara iz Samobora prema Kninu. Nakon 5 sati vožnje stižemo u Kijevo gdje kod uzgajališta jelena parkiramo aute i spremamo se na Kijevski bat. Kijevski bat 1206 m je najviši vrh Kozjaka kijevskog i lako se uočava s državne ceste D1 kao isturena kamena glavica na sjeverozapadnom kraju planine, poviše sela Kijevo.

Krenuli smo kroz uzgajalište jelena, bez markacije, jer su nam informacije dobivene od lokalnog stanovnika poslužile da sigurno nađemo početak

planinarskog puta duboko skrivenog u najudaljenijem dijelu uzgajališta. Boreći se s velikom vrućinom i jakim suncem, stigli smo za 2:30 sata na vrh otkuda je prekrasan pogled na Dinaru i Knin. Dinara se uzdiže iz krša svom svojom veličinom i bliješti na suncu. Za povratak nam je trebalo sat vremena pa smo uskočili automobile i krenuli put lokalnog boćarskog društva gdje smo se u hladu odmorili i opskrbili hladnim napitkom. Kako je izlet bio jako dobro isplaniran, imali smo vremena posjetiti crkvu sv. Mihovila, crkvu sv. Spasa i izvor rijeke Cetine. >

Kako smo organizirali prijevoz iz Glavaša do Brezovca, ostavili smo automobile kod pl. skloništa u Glavašu pa se u starom kombiju uputili na vožnju koja je bila sve nego udobna. Cesta koja preko Markovog groba vodi pokraj Badna do pl. kuće Brezovac u jako je lošem stanju i prolazak osobnim automobilom je nemoguć. Iz kombija, povremeno skačući i po metar u zrak, jedva smo se dočepali prilaza Badnju gdje smo iskočili iz vozila zahvaljujući što smo stigli živi i zdravi.

Na slikoviti vrh Badanj došli smo polako uspinjući se livadom na prijevoj, a zatim grebenom do vrha. Za uspon nam je trebalo 30 minuta, a na vrhu smo dočekali prekrasan zalazak sunca. Do pl. doma nam je trebalo još 30 minuta kroz livade pune cvijeća. Zauzeli smo pozicije za spavanje, a onda se bacili na večeru koja se uglavnom sastojala od graha i špeka. Dugo u noć uživali smo uz vatru

Predromanička crkva sv. Spasa po svojoj očuvanosti i arhitektonskim oblicima spada u red dobro očuvanih starohrvatskih crkvi. Svojim načinom gradnje, uz brojne ukope oko crkve, najveća je hrvatska nekropola. Rijeka Cetina, u antikno doba zvana Hippius, već više od tisuću godina nosi lijepo hrvatsko ime Cetina. Cetina je dugačka 110,5 km izvire iz nekoliko jakih vrela podno Dinare.

i planinarske priče a vedro nebo nam je pružalo pogled na zvijezde koje su blistale.

Bojeći se vrućine i sunca, probudili smo se u 6, a krenuli u 7 sati prema vrhu Dinare. Jutro je bilo oblačno i pomalo vjetrovito tako da smo do vrha došli brzo i bez velikog napora. Dinara je glomazan masiv, dugačak 20, a širok blizu 10 km. Vrh Dinare (1831 m) ima oblik kamene glavice okružene klevovima. Po geodetskom znaku na vrhu, narod ju je nazvao Sinjal, najviši vrh Hrvatske. Kako joj je položaj središnji u Dinarskom gorju, omogućava prekrasan vidik.

Krenuli smo prema pl. kući Glavaš, a sunce i vrućina su postajali strašni. Na pola puta smo posjetili kamenu kuću i pl. sklonište "Martinova košara" gdje smo se uspjeli ohladiti i odmoriti. Kroz sparnu i vrućinu probili smo se do gradine Glavaš i pl. doma. Na povratku u Samobor pogledali smo slap Krčić i uživali u njegovoj hladnoj vodi. 📍

Julijske Alpe: Špik

12.09.2010.

pripremio: Robert Cvetković

Nas četvero planinara HPD-a Japetić (Branka, Mirjana, Milan i Robert) krenuli smo u subotu 11. rujna prema Sloveniji. Cilj nam je bio 2472 m visoki vrh Špik.

Špik je dio Martuljške skupine u Julijskim Alpama, dobro vidljiv s ceste koja prolazi kroz Gozd-Martuljek. Parkirali smo na ulazu u dolinu Krnice i za jedan sat laganog hoda stigli do Koče v Krnici (1113 m). Nakon noćenja, u nedjelju ujutro, krenuli smo na prilično zahtjevan četverosatni uspon preko Lipnice (2418 m).

Pod samim vrhom nepredviđeno smo odmorili zbog malog pada, ali je na sreću sve završilo samo s lakim ozljeda-

ma. Zahvaljujući prekrasnom vedrom vremenu, na vrhu smo uživali u odličnom pogledu na Karavanke i mnoge vrhove Julijskih Alpa. Za povratak smo odabrali put kroz Kačji Graben, koji se pokazao vrlo zahtjevnim

i napornim, pa nam je za silazak trebalo skoro jednako vremena kao i za uspon. Nakon silaska, kratko smo se osježili u hladnom potoku Pišnici pa krenuli prema Samoboru. 📍

Vratarski kuk - Šugarska duliba - Veliki stolac

Velebit, 10-11.07.2010.

pripremio: Nenad Greblički

Prema Velebitu smo krenuli u 6 sati ujutro iz Samobora prema Krasnom. Vrijeme je oba dana bilo sunčano i veoma toplo, ali s ugodnim vjetrom koji nas je povremeno rashladio. Cilj našeg prvog dana je bio Vratarski kuk (1676 m) na koji smo krenuli s mjesta bivše planinarske kuće Veliki Lubenovac.

Velebit ili velebitski masiv je najduža (145 km), ali po nadmorskoj visini tek četvrta planina u Hrvatskoj. Niži je od planina u Dalmatinskoj zagori - Dinare (1831 m), Kamešnice (1809 m) i Biokova (1762 m). Velebit je širine od 10 do 30 km, a površina mu je oko 2200 km², a najviši vrh Vaganski vrh (1.757 m). Pripada Dinarskom gorju.

Uspon na Vratarski kuk počinje malo nakon najvišeg dijela Lubenovačkih vrata. Na odvojkju za Vratarski kuk napisano je upozorenje da je to uspon samo za iskusne planinare, što je svakako isti-

na. Staza je cijelim putem kroz stijene, a na nekim mjestima i kroz veliki uspon. Markacije su slabe, ali staza prolazi sigurnim mjestima tako da nema većih problema s usponom. Na jednom izloženijem mjestu postavljeno je nekoliko metara sajle za dodatnu sigurnost. Završni uspon vodi također kroz stijene i traje još dvadeset minuta. Pogled s vrha je veličanstven! Stijene na sve strane, Premužićeva staza, Hajdučki kukovi, sunce i prekrasan dan. Uživali smo neko vrijeme u toj ljepoti, a onda se počeli polako i pažljivo spuštati kroz stijene prema Lubenovcu.

Makadamom smo se uputili dalje do Alana gdje smo predahnuli, a onda cestom do Jablanca na moru i pl. doma „Miroslav Hirz“- 20 m iznad mora. Tamo smo se okupali, a onda nastavili do Baških Oštarija gdje smo prespavali u auto-kampu.

U nedjelju smo krenuli rano, oko 7 sati, autima prema Jelovoj Ruji, polako i pažljivo lošim maka-

damom. Prema Velikom stolcu (1406 m) pošli smo dobro markiranim putem. Prvim dijelom kroz hladovinu šume, a onda livadom, prekrasnim pogledom na more i otoke. Odmorili smo se u skloništu Šugarska duliba, a onda uspjeli na Veliki stolac kroz gustu sklizavu travu pod jakim suncem koje nas je pržilo. Pogled s Velikog stolca je možda čak

i ljepši od pogleda s Vratarskog kuka. Otoci i more u svoj svojoj veličini s jedne strane, a planine i stijene na drugoj. I tako smo završili naš dvodnevni posjet Velebitu. Svih 13 sudionika bilo je zadovoljno izletom i vodičem. Imali smo prekrasno vrijeme i puno ugodnih trenutaka. 📍

Bačić kuk i Budakovo brdo

Velebit, 12.–13.08.2010.

pripremio: Darko Dömötörffy

Manja grupica članova društva uputila se ovog ljeta na turistički izlet Velebitom. Krenuli smo rano i već u 9 sati namakali noge u moru ispred Karlobaga. Prekrasno sunce i toplo more unijelo je dašak pravog ljeta u naše duše. Oko podneva javili smo se našoj prijateljici, japetičanki, Halimi koja nas je pozvala na ručak u njenu rezidenciju blizu Oštarija. Što smo mogli nego prihvatiti ovaj lijepi poziv i vinuti se autom do ispod Kubusa. Na našu žalost, iako još uvijek veselog duha, Halima nije više u stanju ljetati Velebitom zbog bolesti pa se primirila i radi samo kratke ture.

Nakon ručka koji može podariti samo ona (šunka, krasnički sir, roštilj, pita zeljanica, travarica, velebitsko pivo, crno vino...) nastavili smo put Ravnog Dabra. Tu nas je očekivao drugi dio ekipe, Švrčo i Ivanka, koji inače provode dio godišnjeg odmora u ovom domu. Bilo je već kasno i s punim trbuhom nije imalo smisla lutati dalje dabarskim bespućem, stoga smo nakon promatranja "Lovrinih suza" otišli na spavanje.

Jutro, pomalo sumnjivo, najava je lošeg vremena. Krenuli smo cestom tražeći markaciju koja vodi prema Dabarskoj kosi. Markacija je vidljiva, ali je prilaz loš. Vremenom će se i jedini zemljani dio urušiti pa bi ga bilo dobro urediti, dok se može. Premužićeva staza vodi nas prema Bačić-kuku i Budakovom brdu.. Odlučili smo se prvo popeti na Budakovo brdo i proći pored staništa velebitske degenije. Prvo na jedan travnati vrh s kojeg je prekrasan pogled na Šatorinu, Lisac i Laktin vrh, a onda spust na sedlo pa pravac Budakovo. Pred nama se ispružio Pag i otvorio svoja vrata.

Odmor na vrhu Budakovog brda nije dugo trajao. Slijedi povratak do sedla i skretanje u šumu prema Bačić-kuku, jednoj od kamenih galerija u ovom kraju. Iako uspon vodi kroz hladovinu šume, teško je hodati, sunce grije do 28. Odustali smo od penjanja na sam vrh jer je u Dabru bio pripremljen roštilj na koji se nije smjelo zakasniti. Nakon ugodnog druženja uslijedio je povratak u realnost, odnosno u Samobor. 📍

Krndija: Petrov vrh i Lončarski vis

pripremio: Nenad Greblički

Krndija je gora u Slavoniji istočno od Papuka na koji se nadovezuje. Nalazi se južno od Orahovice i Našica, odnosno sjeverno od Požege i Kutjeva. Zapadna granica Krndije je planinski prijevoj između Orahovice i Kutjeva dok je istočni rub teško odrediti jer postupno prelazi u ravnicu blizu Đakova i istočnije prema Vinkovcima. Najviši vrh Krndije je Kapavac i visok je 790 metara.

Planinarili smo po putovima planinarskih obilaznica "Tragom prvog izleta Našičkih planinara" i "Našičkim planinarskim putem". Autom smo krenuli rano ujutro u subotu, autocestom u smjeru Slavonskog Broda pa preko Pleternice u Našice. Tamo smo se susreli s planinarima iz planinarskog društva "Krndija" koji su nas lijepo primili i dva dana nas vodili putovima Krndije.

25.09.2010.

Od Našica smo krenuli prema planinarskoj kući "Tivanovo", na kraju Gazija (220m), gdje je počeo naš prvi dan hoda. Kroz Gazije smo došli do Razbitog kola (216m), a onda kroz prekrasne šume na Petrov vrh (701m). Vrijeme je bilo poluoblačno s laganim vjetrom. Putem smo tražili gljive pa smo za večeru imali nekoliko vrganja i sunčanica. Prošli smo preko Dobre vode (601m) do Staklane (196m) gdje smo se odmorili u društvu lovaca. Do Gazija smo se vratili kombijem prijatelja iz pl. društva "Krndija". Ukupno smo hodali 7 sati, a tek zadnjih pola sata nas je smočila kiša.

Autom smo nastavili prema Orahovici i planinarskoj kući "Šaševo". Tamo smo se zagrijali, pojeli vrganje s jajima i uz planinarske priče polako utonuli u san. U nedjelju smo ustali rano i već u 8 sati krenuli iz Zoljana put Lončarskog visa. Kako je kiša padala cijelu noć, put i šuma su bili mokri i blatni. Ni sat vremena nakon polaska, kiša je ponovo počela padati i pratila nas cijelim putem. Trasom "Našičkog planinarskog puta" prošli smo izletišta Seona, Lončarski vis (482m, TV toranj), izletišta Paulinovac, Bedem grad (407m) i Gradac. 📍

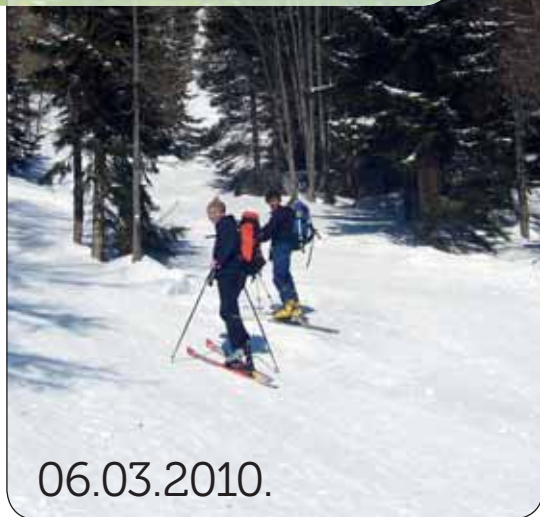

Julijske Alpe: Viševnik i V. Draški vrh

pripremila: Branka Fabek

Za vikend 6. i 7.03.2010. alpinistička je sekcija HPD-a Japetić bila u Alpama, točnije na Viševniku (2050m) i V. Draški vrh 2243m. Dan izmišljen za turno skijanje. Krenuli smo u subotu u 6 h u jutro prema Ljubljani, Bledu pa na Pokljuku, poznato skijalište i najkraći i najlakši pristup Triglavu. Mi smo se odlučili za Viševnik, prekrasan vrh, ne pretjerano tehnički zahtjevan, ali idealan za turno skijanje. Dan je bio prekrasan, sunčan, hladan - 15° C. Snijeg tvrd, bez propadanja, jedino što je jako puhao vjetar i pojačavao osjećaj hladnoće. Dva sata nam je trebalo do vrha i još sat spuštanja nazad do auta.

Na spavanje smo otišli na Uskovnicu (1145m), na zapadnom dijelu Pokljuke kamo se može autom stići samo 15 min. do doma. Dom ima centralno grijanje i jako gostoljubive domare. Cijena spavanja je 10 eur. U nedjelju smo opet rano ustali i nakon obilnog doručka krenuli prema V. Draškom

06.03.2010.

vrhu (2243m), preko planine Konščice. Opet je bilo jako hladno i vjetrovito i najveća je šteta što nas je vrijeme pred samim vrh zatvorilo u maglu. Počeo je padati snijeg pa smo ostali bez prekrasnih vidika. 📍

Izlet na Žumberak

pripremio: Nenad Greblički

Bilo je odlično, veselo i zabavno! U nedjelju 3.10.2010. bili smo na Žumberku i ugodno se opustili uz zvuke gitare i ukusno jelo od gljiva. Dva-deset planinara HPD-a Japetić krenulo je rano ujutro iz Samobora automobilima prema Žumberku. Planirana trasa puta vodila je od Petričkog Sela, Griča, Ječmišta do planinarskog doma na Vodica-ma i nazad istim putem. Društvo je bilo raznoliko, od mladih do starih, ali gljive su jeli svi i - pjevali. Dan je bio prohladan premda je vremenska prognoza obećavala ljepše vrijeme.

Krenuli smo iz Petričkog Sela, a na Griču nas je ugostila naša planinarka Dragica. Bilo je tu svega: od sira i kobasa do gulaša i raznovrsnih delicija. Teško je bilo nastaviti put, no ugodno popunjenih trbuha polako smo se uputili prema Ječmištu. Na vrhu - magla - pa se nismo dugo zadržavali. Nismo našli puno vrganja jer su već tuda mnogi prošli, ali imali smo dosta gljiva za pripremanje ukusnog jela. I gitara je bila uz nas pa je veselje bilo veliko, pjevalo se i plesalo, a na kraju i dobro najelo. Ukupno smo hodali oko 5-6 sati, više turistički nego planinarski. 📍

Završni izlet Planinarske škole HPD-a Japetić

Velebit, 24.–25.03.2010.

pripremio: Nenad Greblički

Da, svemu lijepom dođe kraj pa i našoj planinarskoj školi. Kad na kraju razmislimo o svemu možemo biti jako zadovoljni na sve naše učenike koji su pokazali upornost i želju za planinarenjem. Nije bilo lako. Bilo je tu i veselja i žalosti, i krvi i ljubavi, i hladnoće i vrućine, ali najviše od svega prijateljstva i zajedništva.

Prošli smo sve i sva. Od Samoborskog pitomog kraja, špilje i Gorskog kotara do Velebita i surovog krša. Bilo je lijepo i veselo na našim izletima i vraćali smo se kući uvijek puni dojmova i znanja. Zahvaljujemo svim instruktorima i voditeljima škole. Predavanja su bila detaljna i raznolika i naučili smo sve bitne stvari u teorijskom a i praktičnom smislu. Meteorologiju, alpinizam, orijentaciju, prehranu, planinarsku opremu, čvorove, prvu pomoć i mnogo toga drugog.

Velebit je bio poseban. Dočeka nas je u magli i hladan, a onda je zasjao i oduševio nas. U planinarskoj kući "Vila Velebita" smo prenočili uz ugod-

nog domaćina Milu koji nam je sve vrijeme bio na usluzi. Prvi dan smo obišli Kizu i Ljubičko brdo, ugodnim tempom hoda i prekrasnim pogledima na sve strane. Bilo je hladno i snijeg se još zadržao na sjevernoj strani grebena, ali to je samo dalo dodatni doživljaj pomalo i opasnom hodu po strmoj padini punoj snijega.

Drugi dan smo se popeli na Sadikovac, po prekrasnom vremenu koje nam je dozvolilo pogled na otok Pag i more. Uživali smo u toplini i suncu hodajući livadama i vrhovima. Krenuli smo prema Kubusu, ali to smo ostavili za drugi puta. Naše putovanje možete vidjeti na Google Earthu koji je priložen ovom članku.

Da... i na kraju nekoliko riječi o završnom ispitu u prostorijama društva u ponedjeljak. Ispit je proveden pred komisijom koja je sve polaznike tečaja ispitala i dala konačnu ocjenu prolaska svakog polaznika posebno. Svi polaznici su pokazali znanje i zaslužno položili završni ispit. Na kraju smo se veselili uz kolače i sokove. Do drugog tečaja, pozdrav! 📍

Grossglockner

10.07.2010.

pripremila: Ivana Kuzmanić

Ekipa u sastavu: Tea, Nikola, Ivana i Igor snimila je dobru prognozu za vikend i u petak popodne spakirala se za Grossglockner. Polazak je bio u 21 h, a u Kaalsu na parkingu, uz malo noćnog lutanja, dospjela oko 1 iza ponoći.

Spavanje u šatorima, a ujutro klasika - klopa se što se ima, pakiranje ruksaka i pokret.

Nezahtejvnom stazom od parkinga na 1.800m do kuće Studellhutte, na 2.801m za 2 sata hoda.

Nakon 100 m uspona dolazi se do dna ledenjaka, navlače dereze i nastavlja dalje. Tea je odjurila naprijed, Nikola u lov za njom, a Igor i Ivana odlučili su se što duže pržiti na ledenjaku i polako ga pregaziti.

Ledenjak je prijeđen klasičnom stazom do grebena s desne strane i početka ferate koja vodi do E.Johann-hutte na 3.454m. Uz feratu su najzanimljivije pločaste stijene porazbacane naokolo.

Nikola i Tea iz nepoznatih razloga ostavili su konop u domu i prema vrhu otišli samo sa zam-

kom. Od doma do vrha i nazad trebalo im je sat i pol. Vrijeme idealno, ali staza nagužvana, pa su u stijeni između gornjeg ledenjaka i Kleinglocknera pretekli mnoštvo po lijevoj ploči (zanimljiv manevar bez konopa). Tea se upoznala s legendarnim bezobrazlukom profesionalnih vodiča iz Kaalsa: jedan je protutnjao te uz dernjavu i galamu odgurivao sve pred sobom. Nekoliko penjača se smrзло od šoka, a i Tea je bila poprilično blijeda kad je kasnije prepričavala događaj.

U međuvremenu se sporiji dio ekipe na terasi doma upoznao se s promotivnom cijenom od 1,9 € za pola litre vode i otkrio da je novčanike ostavio u autu – otprilike 1.700 metara ispod šanka!!! Srećom, u džepovima je bilo za spavanje i jutarnji čaj.

Uz raspoloženo društvo iz Crne Gore, u potkrovlju doma, bez pretjerane visinske glavobolje slušalo se vesele Crnogorce i njihove priče, kuhanje na kuhu u spavaonici, noćno isprobavanje dereza, lekcije o zaustavljanju na ledu i ostale lovačko-brdske priče.

Sljedećeg dana, Ivana i Igor navukli su opremu i krenuli pre-

ma vrhu, te za dva sata došli od stijene Kleinglocknera. U međuvremenu Montenegro cimeri su napravili krkljanac, a na sajli prema Grossu još veća gužva. Pogled na sat, pa na gužvu, pa na sat, i okret nazad - tih 50 metara za drugi put.

Na povratku do doma opet načekavanje na stijeni. Na prijelazu iz stijene na led Ivana je proklizala, ali i zahvalila Branki na lekciji o zaustavljanju cepinom. Četvorka se ponovno skupila u domu, spakirala i odtutnjala niz feratu i ledenjak do Studellhutte na pivo i čaj, te u utrci s kišom dalje do auta. ⚠

Osnivači HPD-a Japetić

Povijest HPD-a Japetić

pripremili: Zdenko Kristijan, Vladimir Novak
i Darko Domotorffy

Podružnica Hrvatskog planinarskog društva u Samoboru osnovana je 1. srpnja 1923. godine na Gradišću kod Samobora pod imenom "Japetić". Osnivači su bili Samoborci: Josip Filipec, Josip i Stanko Kompare, Viktor Matota, Josip Melinščak, Milan Noršić, Franjo Regović, Stjepan Šoić i Vjekoslav Vrbanić. Na prvoj sjednici odbora 7. kolovoza 1923. za predsjednika podružnice izabran je Stjepan Fresl i već na toj sjednici potaknuta je rasprava o markacijama u Samoborskom gorju. Godinu dana kasnije za predsjednika je izabran Stjepan Šoić. Početno razdoblje djelovanja podružnice obilježilo je preuzimanje piramide na Tepcu i ruševina starog grada Samobora i Okića. Održavani su izleti u Samoborsko gorje i Žumberačku goru, na Strahinjščicu i Medvednicu. Značajni izleti su bili na Plitvička jezera te na Bled i Bohinj.

Podružnica je 1925. godine prokrčila i markirala "Pasarićev put" nazvan po predsjedniku HPD-a. Put je vodio iz Rudarske drage ("Barutana") pokraj Gregurić Brega, Črnca i Velikog dola na Oštrc. Put je svečano otvoren 17.5.1925, točno 50. godina nakon prvog izleta HPD-a. Iduće godine (20.5.1926.) podružnica otvara planinarsku kuću nedaleko od vrha Japetića. Nazvana je imenom darovatelja - "Mesićeva kuća". Tijekom 1929. i 1930. u kuću

je bilo nekoliko puta provaljeno, a 1931. kuća je izgorjela.

Iste godine prestala je s radom šumska željeznica u Lipovečkoj dragi i podružnica je zakupila napuštenu željezničku postaju pod Lipovec-gradom. Zgradu je preuredila u planinarsku kuću i svečano otvorila 23.7.1931. pod nazivom "Šoićeva kuća pod Lipovcem". Kuća je i danas važno polazište planinarskih izleta u sve predjele Samoborskog gorja.

Društvo izdaje 1953. godine prvi "Planinarski vodič Samoborskim gorjem", a 1958. otvara Kružni planinarski put "Kroz Samoborsko gorje". Do danas je izdano šest izdanja putnog vodiča sa zemljovidom. Od 1965., svakih deset godina, društvo priređuje planinarski pohod "Tragom prvog izleta HPD-a". Na pohodu od Ruda preko Velikog dola i Oštrca do Plešivice sudjeluje nekoliko tisuća planinara i izletnika. Tu su još i Japetićev pohod kao i Sudnikov. Društvo priređuje u svibnju Japetićevo pohod, svake godine drugom trasom po Samoborskom gorju, a u listopadu Sudnikov pohod: Samoborski muzej-Veliki dol. 📍

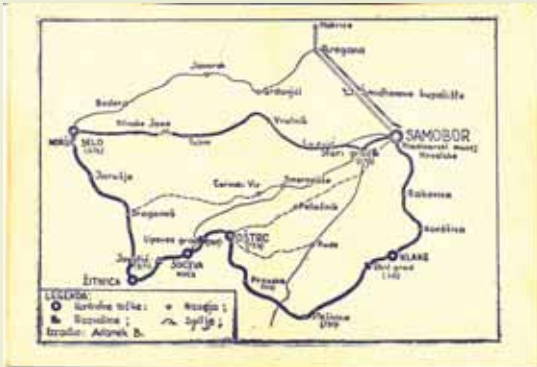
Izlet na Okić, 1925.

Crtice iz povijesti HPD-a Japetić

pripremio: Zdenko Kristijan

Samoborska obilaznica je niz godina imala naziv Kružni planinarski put „Kroz Samoborsko gorje“. Otvorena je 9.11.1958. godine. Cijela trasa Kružnog puta je tada označena uobičajenim markacijama crvenom i bijelom bojom uz dodatak slova S. Planinari su utiskivali žigove u malu knjižicu - Iskaznicu. Nakon što je rasprodana izdana je šapirografska iskaznica u više verzija. Prvi dnevnik je izdan 1978. godine, a sada je u prodaji šesto izdanje.

Iskaznicu su izdala tri planinarska društva „Japetić“ i „Dr. Maks Plotnikov“ iz Samobora i „Željezničar“ iz Zagreba. Dimenzije iskaznice su 5,8 x 8 cm. Ima 16 stranica s prostorom za osobne podatke, za žigove i izdavanje spomen-značke. Na 3 lista je kratki opis puta. U sredini je skica puta koju je nacrtao Branko Adamek.

Opis kružnog planinarskog puta „KROZ SAMOBORSKO GORJE“ iz 1958. godine:

I. dionica: Samobor – Okić grad; Započinje u Samoboru, u Livadićevom dvorcu (kraj Lavice) gdje je pored Gradskog muzeja smješten i Planinarski muzej Hrvatske. Tu se nalazi žig prve kontrolne točke (uz žig muzeja, Starog grada samoborskog i popularni žig „Japetića“).

II. dionica: Okić grad – Oštrc; Vodi iznad sela Kotari na vrh Plješivice, spušta se preko Prekrižja i Preseke na vrh Oštrca u „Dom Janka Gredelja“ P.D. „Željezničara“ gdje se nalazi treći kontrolni žig.

III. dionica: Oštrc – „Šoićeva kuća“ vodi sa Oštrca grebenima sa krasnim vidicima, preko ruševina sredovječnog Lipovca grada do „Šoićeve kuće“

Obilaznica je imala šest kontrolnih točaka:

1. Samobor, *Planinarski muzej Hrvatske*
2. Okić grad (Klake)
3. Oštrc, *Dom „Janka Gredelja“*
4. Lipovec, *„Šoićeva kuća“*
5. Japetić, *Dom XIII proleterske*
6. Noršić selo

P.D. „Japetića“ gdje se nalazi četvrti kontrolni žig.

IV. dionica: „Šoićeva kuća“ - Žitnica vodi od „Šoićeve kuće“ usponom i livadama do vrha Japetića i dalje do „Doma XIII. proleterske brigade“ na Žitnici P.D. „Jastrebarsko“. Tu se kod opskrbnika nalazi peti kontrolni žig.

V. dionica: Žitnica – Noršić selo vodi do Dragonoša zajedno sa Karlovačkom transverzalom, a zatim preko sela Jarušja do najvišeg sela Samoborskog gorja Noršić sela, gdje se u kući br 17 kod seljaka Bošnjak Josip nalazi šesti kontrolni žig. Tu se može i prenoćiti.

VI. dionica: Noršić selo – Samobor vodi iz Noršić sela preko Tušina do špilje Vilinske jame zatim mimo sela Vratnik dolinom potoka Ludvića u Samobor gdje se čitavi kružni put završava.

Planinarski muzej Hrvatske je bio smješten u jednoj prostoriji u Samoborskom muzeju. Preuređenjem muzeja zbirka je deponirana a dio koji se odnosi na Samoborsko gorje može se razgledati u stalnom postavu muzeja.

Od Samobora po cesti preko Rakovice do Klaka više nema markacija jer je tu sada živi promet asfaltnom cestom a do Klaka vozi autobus. Isto tako od Svinjarića ispod Vilinskih jama do Vratnika je markacija ukinuta kao nepotrebna, a dalje do Samobora je asfaltna cesta pa se tu više ne planinari. Domovi na Oštrcu i Japetiću tada su imali neka druge nazive, a pl dom Veliki dol, Sv. Bernard i lovački dom na Poljanicama tada još nisu izgrađeni.

Šoićeva kuća

pripremio: Vladimir Novak

Šoićeva kuća je danas najstariji planinarski objekt u Samoborskom gorju. To je prizemna zgrada smještena d. od ceste uz potok Klokočevicu (ili Lipovečku Gradnu), a ispod obronka na kojem strši gradina Lipovec. HPD-ova podružnica Japetić je kupila zgradu bivše željezničke stanice 1931. i uredila u njoj pl. kuću, a po tadašnjem zaslužnom predsjedniku nazvana je Šoićeva kuća.

Ispred kuće društvo je 1935. sažidalo lijep zdenac, a oko njega postavilo pod krošnjom stolove i klupe za izletnike. Blagovaonici u prizemlju daje intimnu atmosferu nizak strop s gredama. Dom je stalno otvoren i opskrbljen (osim ponedjeljka). Premda je smješten u dolini, sa skućenim vidikom, vrlo je dobro posjećen. Popularan je zbog lijepe gorske prirode u okolici, svoga položaja u središtu gorja i na križanju putova. Polazna je točka za niz uspona i izleta. 📍

- otvorena je samo subotom, nedjeljom i praznikom
- nema noćenja
- tel. u domu: 01/ 3384-164
- Od Samobora do Malog Lipovca vozi autobus, a postaja je 200 m iza Šoićeve kuće
- prilaz: od Samobora (Rudarska draga) preko Palačnika i Velikog dola, 2:30 h
- Šoićeva kuća je odlično polazište za uspone na Veliki dol, Oštrc, Lipovec-grad, Japetić, Veliki Lovnik i Noršić Selo

Samoborsku obilaznicu su završili u 2010. godini

BR. ZNAČKE	IME I PREZIME	PLAN. DRUŠTVO	BR. ZNAČKE	IME I PREZIME	PLAN. DRUŠTVO
5813	Hrvoje Grgurić	<i>Bijele stijene, Mrkopalj</i>	5826	Franci Rajh	<i>Planika, Maribor, SLO</i>
5814	Marko Sedmak	<i>Susedgrad, Zagreb-Podsused</i>	5827	Mirjana Badovinac	<i>Dubovac, Karlovac</i>
5815	Živko Knežević	<i>Zagreb-Matica, Zagreb</i>	5828	Marko Škrbina	<i>Zagreb-Matica, Zagreb</i>
5816	Biserka Kramarić	<i>Zagreb-Matica, Zagreb</i>	5829	Željko Horvatić	<i>Dugi vrh, Varaždin</i>
5817	Dijana Dubrović	<i>Zagreb-Matica, Zagreb</i>	5830	Mario Robić	<i>Jastrebarsko, Jastrebarsko</i>
5818	Bernardo Buljanović	<i>Zagreb-Matica, Zagreb</i>	5831	Zoran Koščec	<i>Jastrebarsko, Jastrebarsko</i>
5819	Branimir Turić	<i>Kičerak, Krivodol</i>	5832	Gordana Koščec	<i>Jastrebarsko, Jastrebarsko</i>
5820	Jagoda Čebuhar	<i>Japetić, Samobor</i>	5833	Bernard Wagner	<i>Jastrebarsko, Jastrebarsko</i>
5821	Faruk Islamović	<i>Zanatlija, Zagreb</i>	5834	Đurđa Šuman	<i>Naftaplin, Zagreb</i>
5822	Slavko Pandak	<i>Japetić, Samobor</i>	5835	Mirjana Golob	<i>Platak, Rijeka</i>
5823	Jadranko Jagodić	<i>Dubovac, Karlovac</i>	5836	Ivan Golob	<i>Platak, Rijeka</i>
5824	Florijan Nunčić	<i>Zavod za zdravst. varstvo, Celje, SLO</i>	5837	Mira Gollner	<i>Japetić, Samobor</i>
5825	Alojz Kranjec	<i>Gradina, Konjščina</i>			

Samoborska obilaznica

pripremio: Zdenko Kristijan

202 kilometara markiranih putova, sedam planinarskih domova, više drugih ugostiteljskih objekata, te redovni lokalni autobusni promet i dobre ceste dovoljan su razlog za posjet Samoborskom gorju. Za osvajanje spomen značke "Samoborske obilaznice" morate obići najmanje 12 KT po svom izboru od ukupno 17, što se može obići u dva dana hoda, 2 x 6 - 7 sati hoda ili ukupno oko 40 km pješice. Naravno da mi preporučujemo obilazak svih KT jer svaka od njih je posebna na svoj način.

Možete ih obići u bilo koje godišnje doba, jer su domovi otvoreni i preko zime. Obilazak je pogodan za sve uzraste i dobne skupine. Ako želite upoznati sve čari našeg gorja, preporučujemo Vam da obidite Samoborsku obilaznicu koja pokriva sve pažnje vrijedne vrhove, sve domove i kuće Samoborskog gorja.

Obilazak obilaznice nije vremenski ograničen pa on može trajati 3 dana, ili nekoliko godina. Na svakoj KT nalazi se prigodni žig (u pl. domovima, kućama ili metalnim kutijama) na kojem piše "Samoborska obilaznica" i kojeg treba utisnuti u zato predviđen prostor u dnevniku. U slučaju da na KT nema navedenog žiga, moguće je utisnuti neki drugi postojeći žig na toj KT, a koji može dokazati vaš obilazak. No u slučaju da ste zaboravili dnevnik ponijeti sa sobom ili pak da nijednog žiga nema, možete se slikati na KT s napomenom da se na fotografiji mora vidjeti vlasnik obilaznice i neko karakteristično obilježje mjesta na kojem je KT (dom, piramida i sl.).

Da biste ostvarili minimalni uvjet za spomen značku, obilaznicu možete obići u dva dana (po 7 sati hoda) kao što je opisano u dnevniku, no mi preporučujemo obilazak u više kraćih izleta. 📍

Kontrolne točke Samoborske obilaznice:

- KT 1 - Samoborski muzej
- KT 2 - Planinarski dom "Dr.Maks Plotnikov" pod Okićem
- KT 3 - vrh Plešivica
- KT 4 - Gajev kamen
- KT 5 - Planinarski dom "Željezničar" na Oštrcu
- KT 6 - Planinarski dom "Ivica Sudnik" na Velikom dolu
- KT 7 - vrh Veliki Črnc
- KT 8 - Stari grad Lipovec
- KT 9 - Planinarski dom "Šoićeva kuća" pod Lipovcem
- KT 10 - Planinarski dom "Žitnica" na Japetiću
- KT 11 - vrh Japetić
- KT 12 - Gostinjac svetog Bernarda na Lovniku
- KT 13 - Slani Dol
- KT 14 - Grgosova špilja u Otruševcu
- KT 15 - Noršić Selo
- KT 16 - Planinarska kuća "Scout" u Koretićima
- KT 17 - gradina Tuščak

Preporučujemo zemljovid: Planinarska karta SAMOBORSKO GORJE – izdavač SMAND Varaždin.

Ured Turističke zajednice grada Samobora, na trgu kralja Tomislava 5 u Samoboru, radno vrijeme: pon.-pet. 8:00 - 19:00, sub. 9:00 - 17:00, ned. 10:00 - 17:00.

U uredu Turističke zajednice grada Samobora možete besplatno dobiti "Turističku kartu grada Samobora" koja obuhvaća i Samoborsko gorje.

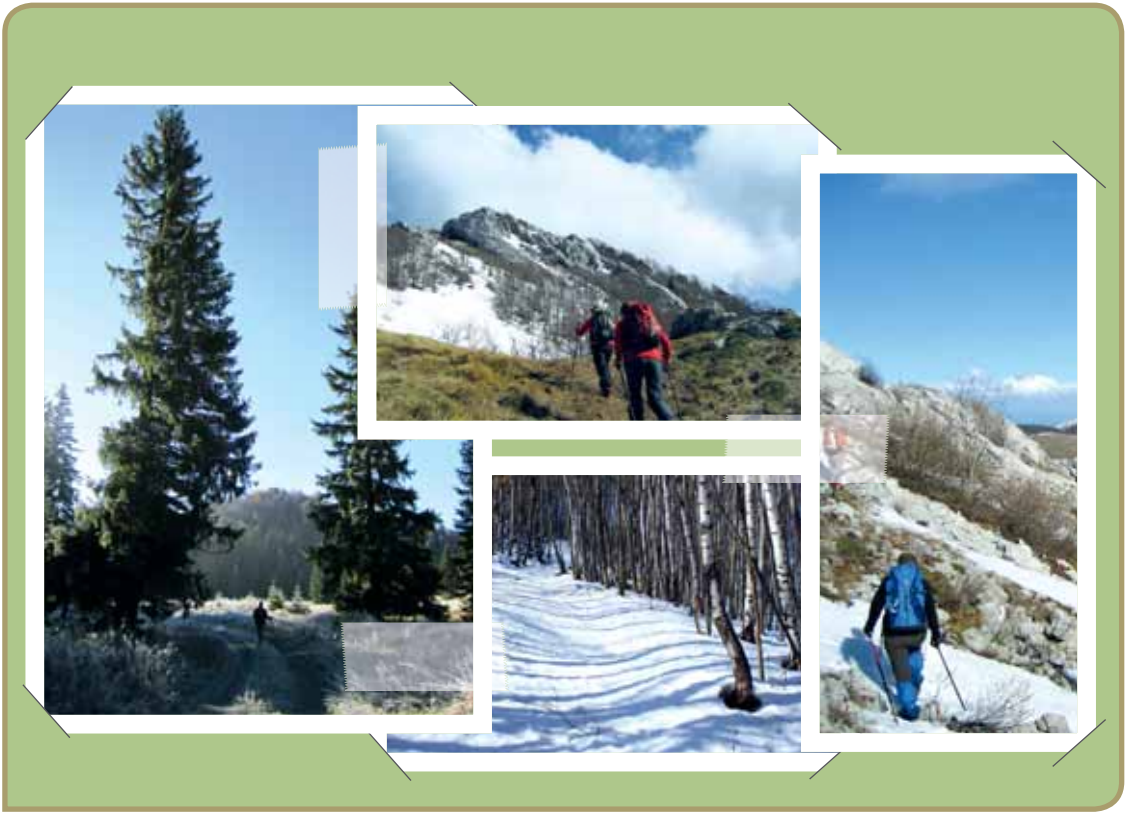
Dnevnik Samoborske obilaznice možete kupiti ili naručiti:

- Zdenko Kristijan, e-mail zdenko-kristijan@net.hr ili telefonom: 01 / 3362-886
- Pismom na adresu: HPD "Japetić", p.p. 31, 10430 Samobor
- Hrvatski planinarski savez, Kozareva 22, Zagreb, radnim danom 8 - 15 h
- HPD "Zagreb-Matica", Petrićeva 4/II, Zagreb, radnim danom 18:00 - 20:30
- Ured Turističke zajednice grada Samobora, na trgu kralja Tomislava 5 u Samoboru

Datum	Izlet	Težina	Vodič
6.I	Novogodišnji pohod Zagorskim bregovitim putem	Lagano	D. Dömötörffy
8.-9.I	Južni Velebit	Teško	R. Prikratki
22.-23.I	Kamniške alpe	Teško	B. Fabek
23.I	Vincekov pohod / kupanje u Sv. Martinu	Lagano	J. Stilinović
30.I	Sveta Gera	Lagano	PK Scout
12.-13.II	Zimski uspon na Dinaru	Teško	V. Novak
20.II	Hahlići	Srednje teško	V. Pavlin
24.II	Redovna skupština društva		HPD Japetić
27.II	Kružna trasa po Ludbreškom planinarskom putu	Lagano	Z. Kristijan
6.III	Samoborsko gorje	Lagano	I. Buntić
13.III	Zagorje	Lagano	R. Cvetković
19.-20.III	Bašćanske šetnice – Vrhovi oko Baške na otoku Krku	Lagano	Z. Kristijan
27.III	Da se ne zaboravi – Šoičeva staza	Lagano	J. Stilinović
3.IV	Petrova gora	Lagano	D. Lokmer
9.-10.IV	Risnjak	Lagano	R. Cvetković
14.-17.IV	Dalmatinske planine: Sokolić, Sv. Ilija Kom, Sozanj	Srednje teško	Z. Kristijan
16.-17.IV	G. Kotar – Viševica	Srednje teško	I. Buntić
30.IV-1.V	Velebit	Srednje teško	M. Klarić
14.V	Uređenje planinarskih staza	Radno	Markacisti
15.V	JAPETIČEV POHOD	Lagano	HPD Japetić
21.-22.V	Alpinistički logor Paklenica	Teško	Jakopec
22.V	Karavanke – Golica	Lagano	D. Dömötörffy
29.V	Istočna Medvednica	Lagano	D. Lokmer
4.-5.VI	Velebit – Vaganski vrh i Sveto brdo	Srednje teško	V. Pavlin
11.-12.VI	Kamniške alpe – Mrzla Gora	Teško	M. Klarić
12.VI	Bijele i Sam. Stijene (Vihoraški put)	Srednje teško	R. Cvetković
22.-25.VI	BiH - Cincar, Troglav	Srednje teško	D. Dömötörffy
25.-26.VI	Julijske alpe – Krn	Teško	M. Šošarić
2.VII	Tjedan HPD-a "Japetić"; Društveni izlet	Lagano/s.teško	HPD Japetić
3.VII	Tjedan HPD-a "Japetić"; Da se ne zaboravi-Staza osnivača	Lagano	J. Stilinović
9.-10.VII	Julijske alpe – Debela peč, Lipanski vrh	Srednje teško	D. Dömötörffy
9.-10.VII	Alpinistički logor Alpe (Julijske/Kamniske)	Teško	Jakopec
16.-17.VII	Julijske alpe – Bavški grintavec	Teško	M. Šošarić
13.-15.VIII	Julijske alpe – Mangrt	Teško	M. Klarić
27.-28.VIII	Julijske alpe – Dolina 7 triglavskih jezera	Srednje teško	D. Dömötörffy
4.IX	Medvednica – Pohod PD Susjedgrad	Lagano	I. Galinec
10.IX	Uređenje planinarskih staza	Radno	Markacisti
11.IX	Samoborsko gorje	Lagano	D. Lokmer
17.-18.IX	Samarske stijene	Srednje teško	D. Dömötörffy
25.IX	Žumberak	Lagano	T. Strilić
2.X	Dan željezničara na Oštrcu	Lagano	D. Dömötörffy
9.X	Samoborsko gorje	Lagano	A. Pavlin
15.-16.X	Biokovo	Teško	R. Prikratki
30.X	SUDNIKOV POHOD	Lagano	HPD Japetić
13.XI	Samoborsko gorje – Okić	Lagano	D. Dömötörffy
20.XI	Da se ne zaboravi – Žarkova staza	Lagano	J. Stilinović
27.XI	Samoborsko gorje	Lagano	B. Fabek
17.-15.XII	Sjeverni Velebit	Teško	B. Fabek

"Vodič ima pravo otkazati izlet, promijeniti program izleta ili ga odgoditi za neki drugi termin zbog loših vremenskih uvjeta, nedovoljnog broja prijavljenih planinara ili drugih okolnosti. Na izletu sudjelujete na vlastitu odgovornost. Svaki sudionik izleta treba poštovati upute vodiča i ne smije napuštati grupu bez njegova znanja."

SEOSKI TURIZAM

Etno kuća pod Okićem

SAMOBORSKO GORJE

Tel: 01 3382-335 • Mob: 098 928-8773

www.etno-kuca.hr

HPD "Japetić"
Starogradska 15
PP 31, 10430 Samobor, Hrvatska
e-mail: info@hpd-japetic.hr